

KYSSEN I ROTTERDAMS HAMN

av Andreas Kärngård

*Denna berättelse är skriven av mig, ovanstående, och alla rättigheter tillhör densamme.
Nyttjande utan mitt godkännande är ej tillåtet.*

www.karngard.se

Förord

*Detta är en av de där korta berättelserna som bara kom till mig när jag var ute och promenerade, det finns
inte så mycket mer att säga.*

Jag hoppas det regnar utanför ditt fönster - utanför mina regnar det för jämnan.

- Barkarby, Stockholm. 17 mars 2021

Jag är ute och går i hamnen i Rotterdam. Till vänster om mig löper en låg tegelmur. På andra sidan tegelmuren, en bit fram, ser jag hur en man med långt lockigt hår intensivt står och kysser en kvinna. Allt jag kan se över muren är deras huvuden, de verkar vara jämnlånga. Jag kan se hur hans händer passionerat håller kring kvinnans huvud.

Kvinnans ögonlock är slutna och jag slås över hur lidelsefull kyssen ser ut att vara. Men så vänder jag bort blicken då jag inte vill bli påkommen med att stirra.

Ett tiotal meter framför mig viker den lilla grusstigen av åt vänster och löper därefter in genom en öppning i muren. Snart befinner jag mig på andra sidan. Nyfiken som jag är söker sig min blick reflexmässigt mot den punkt där det kyssande paret stått, men i samma ögonblick som jag ser dit får jag ögonkontakt med den långhåriga mannen.

Han står där, på samma plats, med bägge händerna i en stor trunk. Och han ser ut att ha blivit överraskad, för han står som fastfrusen mitt i en rörelse. Om det är mannens stirrande ögon eller bara situationen i sig vet jag inte, men jag grips direkt av känslan att min närvaro inte är önskad och jag jäktar från platsen.

På väg bort ser jag mig över axeln flera gånger. Mannen verkar inte ha följt efter mig. Trots att många år passerat sedan detta hände så är det en och samma tanke som jag inte tycks kunna bli kvitt; var tog kvinnan vägen och vad var det mannen grejade med i den där väskan?